



The Holy See

PAPA FRANJO

OPA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra

Srijeda, 11. listopada 2023 r.

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 22. Sveta Jozefina Bakhita – svjedokinja snage preobrazbe Kristova oprosta

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na putu kateheze o apostolskom žaru – razmišljamo o apostolskom žaru – danas se dajemo nadahnuti svjedočanstvom svete Jozefine Bakhite, sudanske svetice. Sudan je nažalost, već mjesecima razdiran užasnim oružanim sukobom o kojem se danas malo govori. Molimo za sudanski narod, da mogu živjeti u miru! Ali glas o svetoj Bakhiti pronio se izvan svih granica i dopro do svih onih kojima je uskraćen identitet i dostojanstvo.

Rođena u Darfuru – napaćenom Darfuru! – god. 1869. oteta je iz svoj obitelji kad je imala sedam godina i odvedena u ropstvo. Otmičari su je prozvali „*Bakhita*“, što znači „sretnica“. Služila je kod osam gospodara – jedan ju je prodavao drugom... Fizičke i moralne patnje koje je pretrpjela kao dijete ostavile su je bez identiteta. Trpjela je okrutnosti i nasilja: na tijelu je nosila više od stotinu ožiljaka. No, ona sama je posvjedočila: „Kao robinja nikada nisam očajavala, zato što sam osjećala tajanstvenu silu koja me podupirala“.

Pitam se: koja je tajna svete Bakhite? Znamo da često onaj koji je ranjen i sam ranjava druge ljude; da onaj koji je ugnjetavan lako postaje tlačitelj. No, nasuprot tome, poziv potlačenih je

osloboditi sebe i svoje tlačitelje tako što će postati obnovitelji čovječanstva. Samo u slabosti potlačenih može se otkriti snaga Božje ljubavi koja oslobađa i jedne i druge. Sveta Bakhita izražava na izvrstan način tu istinu. Jednog joj je dana njezin skrbnik dao na dar malo raspelo, a ona, koja nikad ništa nije posjedovala, čuvala ga je kao ljubomorno blago. Gledajući ga, doživjela je duboko unutarnje oslobođenje jer se osjetila *shvaćenom i voljenom* i stoga *sposobnom i sama razumjeti i voljeti*: to je početak. Ona sama će reći: „Ljubav me Božja uvijek pratila na tajanstven način... Gospodin me toliko volio i mi moramo ljubiti svakoga... Moramo imati suosjećanja!“. To je Bakhitina duša! Uistinu, *suosjećati* znači i *trpjeti sa* žrtvama tolike neljudskosti prisutne u svijetu, ali i *sažalijevati* one koji čine pogreške i nepravde, ne opravdavati, nego humanizirati. Ovo je gesta nježnosti kojoj nas ona uči: humanizirati. Kad uđemo u logiku borbe, međusobnih podjela, zlih osjećaja jedni prema drugima, tad gubimo čovječnost. Mnogo puta mislimo da nam treba ljudskosti, da budemo više ljudi. A to je ono čemu nas uči Bakhita: humanizirati, humanizirati sebe i druge.

Sveta Bakhita, kad je postala kršćanka, bila je preobražena Kristovim riječima o kojima je svakodnevno razmišljala: „Oče, oprosti im, ne znaju što čine!“ (Lk 23, 34). Zato je govorila: “Da je Juda zamolio Isusa za oprost, i on bi našao milosrđe”. Možemo reći da je život svete Bakhite postao *egzistencijalna parabola o praštanju*. Kako je lijepo moći reći za nekoga da je „uvijek znao / znala opraštati“. A ona je znala činiti to uvijek. Štoviše, njezin život je egzistencijalna parabola o praštanju. Oprostiti, jer će tada i nama biti oprašteno. Nemojmo to zaboraviti, opraštanje koje je Božja nježnost za sve nas.

Oprost ju je učinio slobodnom. Oproštenje, najprije primljeno po milosrdnoj Božjoj ljubavi, a zatim darovano, učinilo ju je slobodnom, radosnom ženom, sposobnom ljubiti. Bakhita je tako mogla iskusiti služenje ne kao ropstvo, već kao izraz besplatnog sebedarja. I to je vrlo važno: silom je postala sluškinjom – bila je prodana u roblje – a zatim je slobodno odlučila postati sluškinjom, nositi terete drugih na svojim ramenima.

Sveta Jozefina Bakhita svojim nam primjerom pokazuje put kako konačno postati slobodni od vlastitih ropstava i strahova. Pomaže nam razotkriti vlastita licemjerja i sebičnosti, prevladati ljutnju i sukobe. Uvijek nas ohrabruje!

Draga braćo i sestre, oproštenje ne oduzima ništa, nego dodaje – a što to dodaje, oproštenje? – dostojanstvo. Oproštenje ti ništa ne oduzima, nego osobi dodaje dostojanstvo, potiče nas da odvratimo pogled sa samih sebe na druge, da ih vidimo krhke kao što smo i mi sami, ali uvijek kao braću i sestre u Gospodinu. Braćo i sestre, opraštanje je *izvor revnosti koja postaje milosrđe* i poziva na poniznu i radosnu svetost, poput one koju je imala sveta Bakhita.

Srdačno pozdravljam sve hodočasnike iz Hrvatske, a posebno pobjednike gastronomskog natjecanja iz zemalja Europske Unije u organizaciji Udruge UNUO iz Zagreba.

S osobitom radošću pozdravljam svećenike i vjernike iz Šibenske biskupije, predvođene njihovim biskupom. Dragi prijatelji, dok slavite jubilej 725 godina od osnutka vaše biskupije, ovim hodočašćem na grobove apostola Petra i Pavla zahvaljujte Bogu za sve darove koje ste primili. Vaše višestoljetno zajedništvo s rimskim biskupom neka vam pomogne da budete graditelji sloge i mira u svijetu u kojemu živite kao radosni Kristovi svjedoci. Dok vas pratim u vašemu zahvaljivanju, zazivam zaštitu vašeg zaštitnika sv. Mihovila Arkandela te vas od srca blagoslivljam. Hvaljen Isus i Marija!

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Pozivam vas da svoje misli usmjerite prema Mariji, koju u ovom mjesecu listopada zazivamo kao Kraljicu krunice. Molim vas da zajedno s njom ustrajete u molitvi za one koji trpe glad, nepravdu i rat, osobito za dragu i napaćenu Ukrajinu. Svima upućujem svoj blagoslov!

Apeli Svetog Oca

Nastavljam pratiti, sa suzama i strepnjom, ono što se događa u Izraelu i Palestini. Toliko je ljudi ubijeno, a drugi ranjeni. Molim za one obitelji koje su doživjele da se dan slavlja pretvorio u dan žalosti i molim da se taoce odmah pusti na slobodu. Pravo je onih koji su napadnuti braniti se, ali sam jako zabrinut zbog potpunog okruženja u kojem se nalaze Palestinci u Gazi, gdje je također bilo mnogo nevinih žrtava. Terorizam i ekstremizam ne pomažu u postizanju rješenja sukoba između Izraelaca i Palestinaca, već raspiruju mržnju, nasilje, osvetu i zadaju trpljenje i patnju i jednima i drugima. Bliskom istoku ne treba rat, već mir, mir izgrađen na pravdi, dijalogu i hrabrosti bratstva.

Poseban pozdrav upućujem narodu Afganistana koji pati nakon razornog potresa koji je pogodio zemlju, u kojem je na tisuće ljudi izgubilo život, među kojima je bilo mnoge žena i djece, a mnogi su ostali bez krova nad glavom. Pozivam sve ljude dobre volje da pruže pomoć tom već tako iskušanom narodu, pridonoseći, u duhu bratstva, ublažavanju patnji tog naroda i podupiranju potrebne obnove.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana